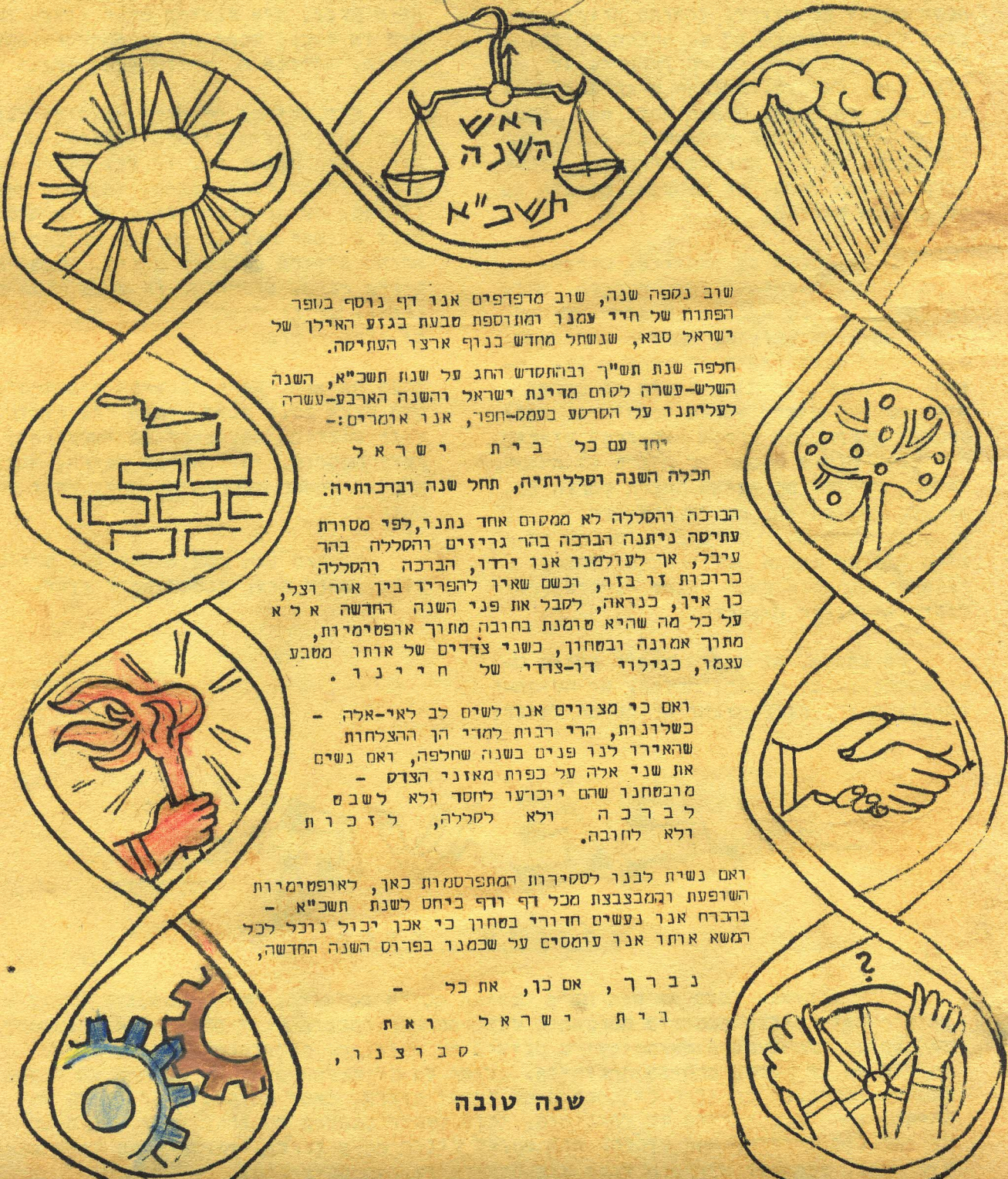

ספטמבר 1960

שוב נקפה שנה, שוב מדפדפים אנו דף נוסף בנפר
 הפתוח של חיי עמנו ומתוספת סבעת בגזע האילן של
 ישראל סבא, שנושחל מחדש בנוף ארצו העתיקה.

חלפה שנת תשי"ך ובהתחדש החג על שנת תשכ"א, השנה
 השליש-עשרה לסיום מדינת ישראל והשנה הארבע-עשרה
 לעלייתנו על הקרקע בעמק-חפר, אנו אומרים:-

יחד עם כל ב י ת י ש ר א ל
 תכלה השנה ושללותיה, תחל שנה וברכותיה.

הבוכה והסללה לא ממסוס אחד נתנו, לפי מסורת
 עתיקה ניתנה הברכה בהר גריזים והסללה בהר
 עיבל, אך לעולמנו אנו ירדו, הברכה והסללה
 כרוכות זו בזו, וכשם שאין להפריד בין אור וצל,
 כך אין, כנראה, למבל את פני השנה החדשה אלא
 על כל מה שהיא טומנת בחובה מתוך אופטימיות,
 מתוך אמונה ובטחון, כשני צדדים של אותו מטבע
 עצמו, כגילוי דו-צדדי של ח י י נ ו .

ואם כי מצוירים אנו לשים לב לאי-אלה -
 כשלונות, הרי רבות למדי הן ההצלחות
 שהאירו לנו פנים בשנה שחלפה, ואם נשים
 את שני אלה על כפות מאזני הצדק -
 מובטחנו שהם יוכרעו לחסד ולא לשבט
 ל ב ר כ ה ולא לסללה, ל ז כ ר ת
 ולא לחובה.

ואם נשית לבנו לסקירות המתפרטות כאן, לאופטימיות
 השופעת ובמכצבצת מכל דף ודף ביחס לשנת תשכ"א -
 בברכה אנו נעשים חדורי בטחון כי אכן יכול נוכל לכל
 ונשא אותו אנו עומסים על שכמנו בפרוט השנה החדשה,

נ ב ר ר , א ס כ , א ת כ ל -
 ב י ת י ש ר א ל ו א ת
 ס ב ו צ נ ו ,

שנה טובה